

— Syftet var inte att skada eller bestraffa Cypern, utan att låta Cypern och euroområdet uppnå fördelar genom att ge stabilitetsstöd, och därmed hjälpa, och inte att destabilisera Cyperns finansiella institutioner och ekonomiska uthållighet.

— Åtgärden står inte i proportion till något legitimt syfte, eftersom det verkliga målet med artikel 3 i ESM-fördraget från år 2012 var att "anskaffa medel och ge stabilitetsstöd på strikta villkor ... till förmån för ESM-medlemmar som drabbats eller hotas av allvarliga finansieringsproblem, om det är oundgängligt för att trygga den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet eller i dess medlemsstater" utan att lamslå dess ekonomi.

3. Tredje grunden: Hindret mot att sökandena kan förfoga över sina banktillgodohavanden var varken nödvändigt eller proportionerligt.

4. Fjärde grunden: Sökandena hindrades från att förfoga över sina banktillgodohavanden. Om det inte vore för den uppenbara överträdelsen hade svarandenas banktillgodohavanden skyddats i enlighet med sökandenas rättigheter enligt stadgan och protokollet. Sökandenas förlust var därför tillräckligt direkt och förutsägbar.

5. Femte grunden: Om tribunalen finner att talan ska bifallas med stöd av de ovan angivna grunderna, så ska de relevanta villkoren förklaras ogiltiga, även om de riktades mot Cypern, eftersom de är av direkt och individuell betydelse för var och av sökandena, eftersom de relevanta villkoren och det sätt på vilka de har tillämpats strider mot fördraget och/eller en rättsregel som rör tillämpningen av fördraget och/eller utgör maktmissbruk, försåvitt tribunalen anser att åtgärden att hindra sökandena att förfoga över sina banktillgodohavanden underminerar rättsstatsprincipen på ett sätt som strider mot artikel 6.1 FEU.

(¹) Se dom av den 2 december 1971 i mål 5/71 Zuckerfabrik Schoepenstein mot rådet (REG 1971, s. 975; svensk specialutgåva, volym 1, s. 607).

(²) Artikel 52.1 i stadgan.

Talan väckt den 24 maj 2013 — Theophilou mot kommissionen och ECB

(Mål T-293/13)

(2013/C 226/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Christos Theophilou (Nicosia, Cypern) och Eleni Theophilou (Nicosia, Cypern) (ombud: C. Paschalides, solicitor, och advokaten A. Paschalides)

Svarande: Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— förplikta svarandena att utge ersättning till ett belopp av 1 583 479,00 euro på den grunden att villkoren i punkterna 1.23–1.27 i samförståndsavtalet av den 26 april 2013 mellan Cypern och svarandena innehåller krav som innebär en klar överträdesle av en överordnad rättsregel till skydd för enskilda, nämligen artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), och artikel 1 i protokoll 1 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad Europakonventionen),

— ogiltigförklara de aktuella villkoren och enligt artikel 19 i fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen (nedan kallat ESM-fördraget) förordna om en omedelbar översyn av de finansiella stödinstrumenten som föreskrivs artiklarna 14–18 i samma fördrag mot bakgrund av tribunalens dom, i syfte att ändra villkoren så att de är förenliga med domen, och

— förplikta svarandena att utge ersättning på den grunden att svarandena har åsidosatt artikel 263 FEUF, för det fall ersättningen som beviljas i enlighet med det första yrkandet inte har anpassats till den omständigheten att de aktuella villkoren har ogiltigförklarats.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: De aktuella villkoren i samförståndsavtalet innehåller krav som innebär "en klar överträdesle av en överordnad rättsregel till skydd för enskilda" (¹), eftersom

— nämnda rättsregel är överordnad på grund av att den ingår i stadgan och i Europakonventionen,

- svarandena enligt artikel 51.1 i stadgan och artikel 6.2 i FEU är skyldiga att iaktta och upprätthålla de grundläggande rättigheter som garanteras enligt stadgan och Europakonventionen,
 - banktillgodohavanden är egendom i den mening som avses i nämnda artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokoll 1 till Europakonventionen.
2. Andra grunden: Följande överträdelse var så omfattande att de tillsammans utgör en klar överträdelse av en överordnad rättsregel:
- När sökandena undandrogs sina banktillgodohavanden fanns inga "förutsättningar som föreskrivs i lag" i regelverket angående undandraganden av banktillgodohavanden, vilket strider mot stadgan och protokollet.
 - Sökandena undandrogs sina banktillgodohavanden utan att få "rättmätig ersättning för sin förlust i rätt tid" i strid med artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokollet.
 - Undandraganden av banktillgodohavanden är vid första påseendet olagligt, såvida de inte "med beaktande av proportionalitetsprincipen ... är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter" ⁽²⁾.
 - Den konkurrerande samhällsnyttan av att undvika panik och uttagsanstormning, på kort och medellång sikt, togs inte i beaktande vid bedömningen av samhällsnyttan enligt artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokollet.
 - Syftet var inte att skada eller bestraffa Cypern, utan att Cypern och euro-området skulle gynnas genom att det skapades stabilitetsstöd, och därmed skulle dess finansiella institut och ekonomiska bärkraft avlastas, och inte destabiliseras.
 - Åtgärden var inte proportionerlig i förhållande till ett legitimt mål, eftersom det verkliga ändamålet enligt artikel 3 i ESM-fördraget 2012 var att "anskaffa medel och ge stabilitetsstöd på strikta villkor ... till förmån för ESM-medlemmar som drabbats eller hotas av allvarliga finansieringsproblem, om det är oundgängligt för att

trygga den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet eller i dess medlemsstater" utan att lamslå dess ekonomi.

3. Tredje grunden: Undandragandet av sökandenas banktillgodohavanden var inte nödvändigt eller proportionerligt.
4. Fjärde grunden: Det var svarandena som förorsakade att sökandenas banktillgodohavanden undandrogs, därför att utan den klara överträdelsen skulle sökandenas banktillgodohavanden ha varit skyddade av rättigheterna enligt stadgan och protokollet. Därför var sökandenas förlust tillräckligt direkt och förutsebar.
5. Femte grunden: Om det finns fog för de ovan anförda grunderna ska de aktuella villkoren ogiltigförklaras, trots att de var riktade mot Cypern, eftersom de berör var och en av sökandena direkt och personligen. Villkoren och sättet de genomförts på åsidosätter fördraget och/eller en rättsregel om dess deras tillämpning, och/eller utgör maktmissbruk, i den mån tribunalen finner att undandragandet av sökandenas banktillgodohavanden urholkar principen om rättsstaten på ett sätt som strider mot artikel 6.1 FEU.

⁽¹⁾ Se dom av den 2 december 1971 i mål 5/71, Zuckerfabrik Schoepfenstedt mot rådet, REG 1971, s. 975; svensk specialutgåva, volym 1, s. 607.

⁽²⁾ Artikel 52.1 i stadgan.

Talan väckt den 27 maj 2013 — Fialtor mot kommissionen och ECB

(Mål T-294/13)

(2013/C 226/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Fialtor Ltd (Belize, Belize) (ombud: solicitor C. Paschalides och lawyer A. Paschalides)

Svarande: Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen